

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Joh. Jonstoni Thaumatographia Naturalis

Jonston, Jan

Amstelodami, 1661

Caput XXVIII

urn:nbn:de:bsz:31-97032

matitibus, Cinnamomo nimirum & Cassia prope Nilum: In eo confidet, & ventilatione alarum accendit ignem. Ex cinere vermiculus prodit, ex quo pullus. *Oppian.* ne vermis quidem meminit. De annorum numero varie scribitur. Maxime vulgatum quingentorum spacium. Sunt qui assererent, mille quadringentos sexaginta unum interjici. Sed hæc omnia fabulosa. *Pici* habent rostrum acutum, durum, rotundum & robustum ad perforandas arbores: lingua illis longa ad occiput usque extenditur, & super totum capitis verticem ceu in glomum convolvitur, acutissima & in fine cartilaginea. Vescuntur vermibus; cum vero eos venantur, tam vehementer arbores excavant, ut ipsas sternant. *Arist. l. 9. hist. c. 9.* Nidum tanto artificio construunt, ut ligna illa ex quibus inter se consertis constat, manibus facilius separantur, quam ferro dissecantur. Pullos cauda ex ovo exire refert *Plinius*: quoniam pondere capitem perversa ova posteriorem partem corporum fovendam matri applicant. Nunquam saxis insident, ne unguium lædatur acies. Scandunt in subrectum felium modo, & quidem supini. In quacunque arbore nidificaverint, clavus aut cuneus hærete nequit: quin imo ubi infederit, cum crepitu arboris decedit. *Plin. lib. 10. cap. 18.* Existimant eum habere Lunariam majorem, herbam quæ crescit & minuitur.

CAPUT XXVIII. DE PICA.

Pica singulis fere horis mutat vocem. Humanam non tantum discit, sed & diligit. Romæ audito buccinarum cantu quædam ostupuit, post sibi reddita, optime expressit. *Plutarch.* Deprehensa laqueo rostrum tantum mover, ne, si totum corpus, magis se constringeret. Cum rapæ feruntur proprium illius est calvescere. A plumis depurgata & exenterata, si in vino albo ad consumptionem ejus & carnis ab ossibus

sepa-

separationem decocta simul cum jure teratur, Solique ita per triduum exponatur, & subtili linteolo oculis applicetur, asperitatem, obscuritatem & ruborem eorum tollit. *Pica glandaria* habet ad alarum latera transversales notas cæruleas, quales in nullo fere alio volucrum genere conspicies; hiatus oris tam magnum, ut castaneas deglutiat. *Pica Brasilica* rostrum duos palmos longum obtinet, unum fere latum, ab inferioris partis initio ad superioris extremitatem dimensum. Substantia ejus est tenuissima ad instar membranæ, sed ossea, splendida, cava, auris instar capacissima: est etiam serratum & velut squamulis quibusdam compactum. Pipere vescitur, sed mox incoctum & crudum ejicit.

CAPUT XXIX.
DE PAVONE.

Pavones olim in Europa rari. Hinc cum apud Indos Alexander vidisset, sub pœna capitis occidit prohibuit. At post Athenæi ævo ita abundabant, ut vel coturnicibus nihilo rariore essent. In Temistana terra viginti, imo triginta aliquando parient ova. *Martyr.* Mundiciem ita amant, ut, si dum pulli sunt madefiant, moriantur. *Albert.* Cum refrigeratione ipsius opus est, tum passis pennis & in anteriorem reflexis ex sese suum operiunt corpus, atque ita caloris vim propulsant: sin à tergo ventus spirat, alas paulatim pandunt, unde ab interspirante vento refrigerantur. Agnoscere dicuntur venenosi medicamenti apparatus, ad locumque ubi tales parantur insidiæ accurrere & proclamare. *Alianus* refert, Pavonem, fascini naturale velut amuletum, lini inquirere radicem, & sub alarum altera retrusam gestare. Patitur languores quibus infantes torqueri solent, quibus primum dentes erumpunt, estque magnum illis periculum cum primum crista produci incipit. *Pallad. lib. 1. de rustica cap. 28.* Vocem noctu clangosam ingeminantes subinde, pluviam jam jam imminente significat.